

“You can’t be what you can’t see”

---- De ervaringen van 2 jaar fellowship Spoedeisende Geneeskunde ----

Nu het eind van het eerste fellowship SEG binnen het Fellowship Netwerk in zicht komt, vertellen Jeroen Veldhuis (eerste fellow OLVG) en Femke Geijssel (oprichter fellowship) over de ervaringen.

Waarom is het fellowship ontwikkeld?

Femke: Het voelde als een volgende logische stap. SEH-artsen KNMG willen al jaren naar een hoger niveau (rapport De lat omhoog) en vele stappen zijn daarvoor gezet. Wetenschap is van de grond en de vereniging professionaliseert. De EM Masterclasses dragen bij aan verdieping van kennis, aan het kunnen verbaliseren van de SEG aanpak en daarmee ook aan het communiceren op niveau met collega specialisten. Verder dienen de mentoren als rolmodellen, hoewel op afstand.

In het Opleidingsplan 2017, dat door de leden van de NVSHA is goedgekeurd, staat beschreven waar we heen willen. De eerste AIOS volgen reeds een opleidingstraject dat inspeelt op dit volgende niveau. Dan moest er dus een manier komen om de huidige SEH-artsen KNMG mee te laten groeien. En dat werd het fellowship.

OLVG werd de pilot site, waar inmiddels 4 fellows worden begeleid. Inmiddels is het fellowship SEG ondergebracht in het Fellowship Netwerk en worden ook in Isala fellows begeleid. Er wordt momenteel gewerkt aan het uitbreiden van het Netwerk met meer ziekenhuizen.

Jeroen, waarom begon je eraan?

Jeroen: Ik kende Femke Geijssel en Sean Scott (nu beiden OLVG) van de EM-Masterclass. Verder bestond de faculty van die EM-Masterclass uit o.a. Sander Manders (toen Australië, nu Isala Zwolle). Ik was onder de indruk van hun niveau en de manier waarop zij hun kennis weten over te brengen. Ze functioneerden op een niveau wat ik in Nederland nog niet kende. Hoewel het wel vaker gezegd wordt, was dit het moment dat het voor mij duidelijk werd dat het in Nederland ontbreekt aan dit soort rolmodellen. Wat zou het gaaf zijn om met zulke mensen te mogen samenwerken. Daarna hoorde ik dat er een fellowship ontwikkeld werd. Dat leek me een mooie kans om met Sean en Femke samen te werken. Of nee, eigenlijk was het nog veel beter. Het was niet gewoon samenwerken, maar intensieve begeleiding. Begeleiding en coaching door toppers in ons vakgebied. Rolmodellen die functioneren op een manier waarvan ik hoopte ooit in buurt te komen. Die keuze was snel gemaakt!

Wat verwachtte je vooraf?

Jeroen: Ik wilde graag mijn medische kennis verdiepen en technische vaardigheden verbeteren. Dit kon bereikt worden door casussen met de coaches te bespreken, discussies te hebben over overwegingen en beslissingen. Vaardigheden konden onder directe observatie plaatsvinden, waardoor aanleren en verbeteren beter zou lukken dan als ik het zelf moest uitvogelen.

Wat heeft het je gebracht?

Jeroen: Wat is ik vooraf verwachtte is uitgekomen en meer dan dat. Ik kan mijn kennis beter overbrengen, doorzie de afdeling beter waardoor de ‘flow’ op de afdeling beter is en de contacten met andere specialisten zijn op een hoger niveau.

Maar eigenlijk zit de grootste winst ergens anders. Ik heb nu een veel concreter beeld naar waar ik naar toe wil groeien én hoe daar te komen. Dat komt doordat je direct samenwerkt met je rolmodellen. Een beetje alsof je als je een goede kok wil worden, dat je dan 2 jaar

mag werken in de Librije en Jonnie Boer je dan dagelijks begeleidt. Je bent na 2 jaar nog geen Jonnie Boer, maar je weet wel wat hij kan en hoe hij zo goed geworden is.

Zou je het anderen aanraden?

Jeroen: Voor 100%! Om de redenen die ik net al noemde. Maar ook omdat het heel fijn is om vroeg in je carrière in jezelf te investeren. Je wordt daarvoor zelf vrijgesteld van andere taken die je als 'normale' SEH-arts zou hebben (vakgroeptaken, ziekenhuiscommissies, werkgroepen, etc.) Dat kun je de rest van je carrière nog doen.

En voor als je denkt: "ik functioneer toch prima, waarom zou ik dit doen?" vraag je dan af waarom de beste sporters ter wereld een coach hebben en kijk even dit korte fragment van de bekende chirurg en schrijver Atul Gawande:

<https://www.youtube.com/watch?v=m9lfTxCBgFw>

Femke: De keerzijde is dat het nog geen extern erkend traject is. Op het moment doe je het echt alleen maar voor jezelf (en je CV). Er is een erkenningstraject gestart met de NVSHA. Dit begon met een erkenning in de vorm de NVSHA award Beste initiatief in de SEG 2019, maar momenteel ligt het fellowship plan bij het Concilium voor erkenning.

Wat is het addertje onder het gras? Wat heeft de zittende vakgroep SEH-artsen er aan dat er een fellowship draait op hun SEH?

Femke: De fellows brengen energie en uitdaging naar de hele SEH. Zij zijn constant bezig met nog beter worden en zich afvragen of de zorg nog beter kan. Die kritische blik is besmettelijk en heerlijk positief. Het geeft de vakgroep, de AIOS, de ANIOS en ook zeker de verpleegkundigen een nieuwe boost aan het vak. We hebben elkaar nodig om continu te streven naar de beste zorg. En met steeds minder AIOS, komt die mindset nu steeds meer van de fellows.

Daarnaast geeft het steeds frisse input aan een al langer bestaande vakgroep. Fellows zijn ambitieuze en kritische (jonge) SEH-artsen, die zien waar ruimte tot verbetering zit. Zaken die de zittende vakgroepleden in de loop van de tijd uit het oog verliezen. Aanvankelijk is dat als vakgroep best een beetje spannend, omdat ook het niveau van de vakgroep onder de loep komt te liggen. Maar het blijkt opnieuw dat SEH artsen supergoed zijn in reflecteren en meebewegen, en dat het fellowship veel energie geeft, met respect en erkenning voor bestaande praktijken.

Verder zorgen fellows voor ruimte in het rooster; fellows gaan in principe niet naar vakgroepvergaderingen, stafvergaderingen en heidagen en dus creëert het de mogelijkheid af en toe dingen met de gehele vakgroep te ondernemen. De fellows staan dan op de SEH ingeroosterd.

Meer weten:

www.fellowshipnetwerk.com

Er zijn momenteel 2 vacatures in Isala en begin 2021 volgen er meer vacatures door het land.